

22 Рече мѣ Исѣсѣзъ : аѣо
ѣсѣмѣ да стоѣ тѣѣ (тѣѣѣ)
доѣѣ да доѣѣмѣ (пѣѣѣ), ѣо
тѣ ѣ грѣѣѣ ; тѣ ѣѣѣ по
мѣѣѣ.

23 Пронесе же прочее това
слово по междѣ братѣа тѣ,
защѣ тоа оученикѣа не щѣ да
оумре: но Іисусъ мѣ не рече
че не щѣ да оумре: но, ако
искамъ да седи тоѣ (тѣка)
доклѣ да доѣдемъ (пѣки), шо
тѣ ѣ грѣѣжа тѣбе;

24 Тóл ѣ оученíкъ, кóйто свидѣтелствѣва за тѣмъ (работы), кóйто ѣ написа тѣмъ, ѣ знаеме че ѣ ѣстинно свидѣтельство то м8.

25 *Има ѿ дрѹги много, што
ѣ сотвори азъ *Исѹсъ, който азъ
бы се писывали еднѣ по еднѣ,
ни сѣчкѣ свѣтъ чинимисе не
цѣше да вмѣсти написаны
те кнѣги, аминь.

ДѢЛАНІА ТЯ НЯ-СВЯТИ ТЪ АПОСТОЛИ.

ГЛАВА ПЕРВА.

ПЕРВО то слѡво написахъ, за
сѣчки те (дѣла), ѿ Θεόφιλε,
който нача Іисусъ да творѣ
ѣ да оучи,

2 Дорѣ до сѣнь дѣнь, въ
който, като заповѣда на апѣ-
столи те чреза сѣаго Дѣа, кой-
то ѣзвѣа, вознѣсѣсѣ.

З Предъ който ѝ представи
себе живъ по страданіе то си,
сѣ много вѣрни знаменїа, по-
нѣже ѣмъ се сѣлавааше чрезъ
четыредесать дни, ѝ говореше
ѣмъ за царство то Бжїе.

4 И КАТО СЕ НАМИРАШЕ СЪ
НИХЪ, ЗАРАЧА ЙМЪ ДА СЕ НЕ
ВЛЮБАВАТЪ ВЪ ИЕРОСАЛИМА, НО
ДА ЧАКАТЪ ОБЩУВАНИЕТО ОТЪ-
ЧЕСКО, КОЕТО СТЕ (РЕЧЕ) ЧЪЛИ
ВЪ МЕНЕ :

5 Защото 'Іwánnъ ѣ кре-
стілъ сѣ водѣ, а вѣе ще да се
крѣстите сѣ Дхъ стѣй, не
слѣдѣ много днѣ.

6 ѿнѣи прѣче собрѣхасѣ сѣч-
ки те заедну, ѿ пытахъ го,
ѿ говорехъ: Господи, въ тѣмъ
ли година ще да оустроиши
цѣрковь твою Израилеву:

7 Я ТОЙ ЙМЪ РЕЧЕ : НЕ Ё
ВАША РАБОТА ДА РАЗВМЖЕТЕ
ВРЕМЕНА ТА Й ГОДИНЫ ТЕ, КОЙТО
ЉЦЪ Ё ПОЛОЖИЛЪ ВО СВОА ТА
СИ ВЛАСТЬ.

8 Но вѣе ще да прѣимете
сила, когато слѣзне на васъ
Дѣхъ свѣтъ, и ще да ми вѣдете
свидѣтели во 'Иерусалимъ, и
въ сѣчка та 'Иудея и Самарія,
и до крайъ землѣ та.

9 И като рече тѣмъ (словеса),
вдигна се високо, като глѣдаха